

Dejá vù

Emilian Oniciuc

Antracitul lumii strălucește în pletele tale,
Ochii-ți verzi sau căprui, poate albaștri!?
Sunt diamantele luminii!
Năsucul tău obraznic mă respiră...
Buzele-ți răpite din petalele unui trandafir
Strecoară cuvinte dulci și culte...
Le ascult pe poteca strălucitoarelor dale,
Sub bârfele ce încep ițirea printre aștri...
Poate doar divinii,
Sau poate doar poeții care se inspiră
Dintr-un motiv brodat pe un patrafir,
Să dea înțelesul-înțelesurilor multe...
Răspunsul poate aduce bucurie sau jale,
Dar am deja un Déjà Vu...

26.10.2018-republicare: „, POEȚII NOȘTRI”